

RUSKI INWALID

N^o =

170.

WTOREK.

20 Lipca 1820 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Zagraniczne: Francji. Anglii. Hiszpanii.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

FRANCJA.

z Paryża, 8 Lipca.

Po powrocie Xiążęcia *Decases* Pan *Clozel de Couserac*, który zadawał mu niegdyś współnictwo w zbrodni *Luwela* wyjechał z Paryża.

W tych dniach wyszło postanowienie Królewskie, na mocy którego nikt niemoże się zapisać do szkoły medycyny lub prawa nieotrzymawszy wprzód stopnia *kawalera sztuk pięknych*. Nieuszanowanie profesorów, nieuczynne i niespokojne słuchanie lekcji, i należenie do zamieszek ludu, najsurowiej będą karane. Stawanie przed sądem i podawanie petycji od całego zgromadzenia, podobnież zakazane są wszystkim uczniom bez wyłączenia.

Młoda iedna Hiszpanka z Korduby zanosła skargę przeciwko Jenerałowi francuzkiemu, który będąc w Hiszpanii w roku 1812 w sto-

piu ieszcze podpułkownika uwiodł ją, wywiozł z domu rodziców i uczynił matką dziecięcia, którego także przed sądem stawiła, a któremu jest już teraz sześć lat. Adwokat broniący Jenerała, zapewnia, że wszystko to zmyśliła Hiszpanka iedynie dla wydarcia pieniędzy; nadto odwołuje się do listu iey krewnych, pisanego do oycy Jenerała 70 letniego starca, i prosi o zniweczenie skargi, którą iednak Hiszpanka już wydrukowała.

Monsieur od kilku dni doświadczał nadzwyczajnych bólów głowy, lecz przykładanie piawek, poprawiło stan zdrowia, i dopiero ma się nierównie lepiej. —

Xiężna *Berry*, w ciągu całym swoiey brzemienności, używa zupełnego zdrowia, przechadza się codziennie nad brzegami wody, i iada często obiady w kiosku. —

Margrabia *la Tour-du-Pin* Minister pełnomocny Królewski przy dworze Niderlandzkim,

w tymże samym urzędzie udaie się do Tury-
nu, na zastępstwo Xcia Kolbergskiego. —

ANGLIJA.

z Londynu, 9 Lipca.

Lord *Liverpool* czyniąc na posiedzeniu one-
gdayszém wniesienie względem bilu w sprawie
Królowey, mówił o nim w słowach następują-
cych: „Po dojrzałym namysle postanowili na-
koniec Ministrowie, przestać na tym kształcie są-
downictwa. Sprawa tego rodzaju dla samey
własności swojej, nie mogła bydz rozbie-
raną w sądownictwie zwyczajném, a musiała bydz
rozstrzygniętą przez akt prawodawczy. Zosta-
wało tylko do rozwiązania: w którym parlamen-
cie miały się począć śledzenia? Lecz gdy ta
sprawa tycze się rozvodu obu wysokich mał-
żonków; a zatem, wnosic wypada, że parlament
wyższy powinien się nią zatrudnić. — Roztrzą-
śnienie zaś iey w wydziale sekretnym powinno
było poprzedzić bil parlamentu, aby tym spo-
sobem rozerwać związek małżeński nieużywając
ostrzejszych środków. — Co się zaś tycze dal-
szego utrzymywania Królowey w zdarzeniu gdy-
by oskarżenia dowodami wsparte zostały, to
przywoiciey jest zostawic parlamentowi niższe-
mu. — Treść obwinienia, wyrażona już jest
w samym wstępie, a dowody i świadectwa
przywiedzione będą, przy powtórném odczyty-
waniu billu. — Powiem nakoniec, iż szerze ży-
czę aby Królowa zbiła wszystkie przeciwe
zarzuty i zaskarżenia, przez dowody pewne i
iasne, probujące iey niewinność. — Następnie
czytany był bil w treści następującej: „*J. K. M.*
Karolina, Amelia, Elżbieta była *Xieźna Wal-
lii* a teraz Królowa Angielska, będąc w roku
1814 w Medyolanie we Włoszech, przyięła
do usług swoich niejakiegoś *Bartholomeo Ber-
gami* (lub *Pergami*) cudzoziemca lichego uro-
dzenia, który z początku i zatrudnienia miał
odpowiednie stanowi swojemu. Wkrótce nast-
ąpiła między pomienionym *Bergami* i *Xieźną*
JMcją nieprzywoita i gorsząca poufałość i
Xieźna nie tylko poruczyła mu najważniejsze
przy osobie swojej obowiązki; lecz nadto osypa-
ła go największemi dobrodzieystwy i zaszczytnemi
tytuły a nawet ozdobiła go własnym swoim
orderem, który ustanowiła, niemając żadnego
na to prawa i upoważnienia. — Nakoniec zapo-
mniawszy na wysoką swoją dostojność, obó-
wiązki małżeńskie i część swoją własną, przez
cały czas pobytu swojego za granicą, zostawała

z tymże *Bergami* w nieprzystoyney i gorszącey
poufałości; a będąc z nim w związku nieczy-
stym, bezwstydnym, wyuzdanym i nieprawym,
najdotkliwszą sprawiła boleść i niesławę do-
mowi Królewskiemu i całemu państwu. Dla
tego to w celu oświadczenia największego nie-
ukontentowania naszego z powodu tak podłych,
występnych i nieprawych postępów *N. Pani*,
przez które złamała powinności swoje wzglę-
dem Króla i okazała się bydz niegodną wyso-
kiego dostojenstwa swojego; równie też celem
zachowania godności Korony, i honoru naro-
du, My duchowni i świeccy Lordowie i repre-
zentanci, zgromadzeni w parlamencie, prosimy
Najiasniejszego Króla JMści, aby władzą i
powagą sobie służącą, oraz za radą Lordów i
reprezentantów postanowił: że pomieniona
Karolina Amelia Elżbieta od chwili przy-
ięcia niniejszego aktu, traci nazawsze ty-
tuł Królowey angielskiej, i wszystkie iey-
mu służące honory i godności, a iey należą-
ce jako małżonce Króla, zabraniając iey przy-
tem aby nigdzie i nigdy żadnego z pomienio-
nych tytułów ani pojedynczo ani wszystkich
razem nieużywała. — Przy tem stanowi się tak-
że: że związek małżeński obu wysokich osob
nazawsze się zrywa i wszelkie między nimi
wzajemne małżeńskie obowiązki ustają. —

Po przeczytaniu tego Billu Lord *Grey* chciał
widzieć, kto będzie oskarzycielem Królowey
przed parlamentem. *Hrabia Liverpool* odpowie-
dział, że to zlecono będzie adwokatowi iene-
ralnemu. W tem miejscu tenże Lord *Grey*
uczynił uwagę, że parlament w tej sprawie
bierze na siebie potrójny obowiązek: to jest
oskarzyciela, sędziego i prawodawcy. Lord
Kancelarz donosił na to, że adwokat ieneralny
Królewski jest prawnym sługą parlamentowym,
i w tym to charakterze obowiązek oskarzyciela
przyjąć na siebie powinien.

Wezora o południu udał się do Królowey
Pan Tirwid w charakterze posłańca *Berta*
czarnego (a) celem komunikowania *N. Pani*
powyżey umieszczonego bilu. Następnie Lord
Dakre podał parlamentowi w imieniu Królowey
następującą petycją: „Królowa z najwyższem
podziwieniem dowiedziała się, że pierwszy
minister Królewski podał parlamentowi wyż-
szemu bil, zawierający najokropniejsze prze-
ciwko iey zarzuty, i mający za przedmiot ze-

(a) Tak się nazywa posłaniec parlamentu do-
naszający o czem kolwiek niepomyślném.

rwaniu związku małżeńskiego między nią i Królem. Bil ten funduje się iedywie na doniesieniu wydziału sekretnego, który takowe ułożył z papierów podanych sobie na rozpatrzenie, niewysłuchawszy iednakże żadnego świadka. Nadto dowiedziała się królowa, że iey radcy niebyli dopuszczeni do krated parlamentu wyższego, wtenczas gdy ta okoliczność koniecznie była potrzebną. Niemniej też użala się N. Pani i nato, że nie pokazano iey imion świadków, które zapewne muszą bydź wiadome iey oskarżycielom. W takich okolicznościach nie zapewne niepozostaje Królowey, tak tylko *nayuroczyściey protestować się przeciwko tym środkom i postanowieniom; lecz N. Pani ieszcze raz chce ostatnią uczynić próbę, aby otrzymać sprawiedliwość. Dla tego to prosi aby radcom iey pozwolono stanąć przed kratkami parlamentu i oświadczyć iey pretensyie.*

Przełożenie które Lord *Dakre* uczynił co do ostatniego punktu, było przyjętem, z tem tylko ograniczeniem, aby radcy Królowey dopuszczeni do krated parlamentowych, mówili tylko o kształcie sądownictwa wyrażonego w pomienionym bilu i o trwałości processu. Wpuszczono za tem Panów *Brugham* i *Denmann*. Pierwszy z nich dowodził, iż wszelkie zarzuty wyszczególnione w bilu, niczem innem niesą iak obrzydliwemi potwarzami i że N. Pani prosi tylko o 24 godzinny czas aby ie zbić zupełnie przypotornem tegoż bilu odczytywaniu. Pan *Denmann* z zapałem utrzymywał twierdzenia kolegi swojego. Gdy wyszli, Hrabia *Liverpool* rzekł: „Ministrowie sami życzą co nayprędzszego skończenia tey sprawy; lecz gdy wymaga ona licznego zgromadzenia i obecności sędziów, wnoszę zatem aby drugie odczytanie nastąpiło w przyszły wtorek.“

To przełożenie większością 57 przeciwko 19 głosów przyjętem zostało.

HISZPANIA.

z Madrytu, 28 Czerwca.

W Madrycie powszechnie się skarżą na złe urzędzenia nowej policyi. Liczba złodzieiów próżniaków i żebraków codzień powiększa się. Wczasie narodowej uroczystości w dzień sgo Jana wielkie działy się swawole.

Uwięziono tu niedawno kilku ludzi różnego stanu za nieprzyzwoite i gorszące odezwy.

Z Wyspy Maiorki piszą że iuż upały, które się tam mocno naprzykrzały, przeszły, a przeto spodziewają się, że i choroby zaraźliwe wkrótce ustaną.

W wielu prowincyach hiszpańskich ciągną panie susza.

Nowy dziennik, który niedawno począł być wychodzić w Salamance, iuż niewychodzi. Wydawca oświadcza, iż niema dostateczney liczby prenumeratorów; wczyscy bowiem mieszkańcy Salamauki, nawet i najzamożniejsi, miasto prenumerowania, przychodzili tylko do niego dla przeczytania tego pisma.

Wydział skarbu i przychodow iuż nawo zupełnie jest uorganizowany i sprawy do niego należące odbywają się pośpiecznie i porządnie.

Dziennik *konstytucyjny* uskarża się na ustawiczne złodzieystwa, i zachęca policyją do więkzszey czynności, a *Dortzegacz* uważa wszędzie poruszenia *przeciwne konstytucyi*.

Wszyscy prawie deputowani Korteżów przybyli iuż do stolicy tuteyszey. Miewają teraz częste narady między sobą, a przeto można się spodziewać, iż pierwiey nim uroczyste posiedzenia rozpoczęte zostaną, porozumieją się z sobą w rozmaitych zdaniach politycznych.

Doniesienia z Ameryki są powszechnie pomyslnie. Wojna domowa w Meksyku iuż prawie zupełnie ustała; a nawet i w innych prowincyach wszyscy obywatele życzą pogodzić się z Rządem. Przyjęcie konstytucyi naywięcey się przyczyniło do tey szczęśliwey przemiany.

Wiadomo jest iż sławny dowódzca zbóyców czawiskiem *Jayne*, czyli *Chame*, który oddawna napełniał postrachem okolice Murcyi i Waleucyi, pisał do władz miejscowych, iż jest gotowym poddać się Rządowi.—Przedstawił w tym celu pismo do Jeneralnego Kapitana Murcyi. Oto są nie które wyjątki, istotnie ciekawe, a umieszczone w piśmie poniższem datowane z obozu *prawdziwego żalu* (*vrai ripeueur*) 20 Maia.

„*Jayne Alfons* dobrze znaioimy w tey prowincyi, z swego rzemiosła i przez rozsądne onegoż sprawowanie, przedstawia z uszanowaniem, iż w czasie gdy zabóycy, złodzieie, podżegacze i występni rozmaitego rodzaju zbrodnie otrzymali we wszyskich prowincyach przebaczenie, to iemu jest zupełnie odmówionem, pomimo iż z wielu względów, słuszniej od innych miał prawo ie otrzytać, i poinimo powtarzanych wstawień urzędników gorliwych do dobro publiczne

Tu *Jayne* usiłuje okazać prawdę swego założenia, i dowieść korzyści, iakieby wypłynę-

ży, z udzielonego mu przebaczenia, na dobro narodu. Wylicza później występki tych, którzy wolność swoją otrzymali i tak kończy swoje pismo: *Jayme* niebędąc rozbójnikiem, i niemając sobie do wyrzucenia żadnej innej zbrodni, iak tylko iż starał się o posiłek do życia potrzebny, iedynym sposobem, który nayokrutniejszy despotyzm zostawił mu, ięczy w iaskiniach blizkich tego pięknego miasta! — Ci którzy w szaloney dumie, mysleli wprzódz niepodległego Hiszpana do wozu nadużyciela iuż zuchwale depcą ziemię Hiszpańską; a *Jayme* który walczył za drogą swoją oyczyznę, który krew za nią przelewał, który nikomu życia nieodebrał, nikogo nawet niepokrzywdził, niemoże otrzymać losu podobnego temu, który uzyskały te poczwary okropności i egoizmu, nayszkaradniejszym podległe namiętnościom!

Postępowanie jego iest dobrze znanem w tey prowincyi, i w jego rodzinnem mieście w Walencyi: bierze rzeczy potrzebne do życia, gdyż samobójstwo iest mu wzbronionem, a sił swoich używa, dla uniknienia śmierci, która mu ze wszech stron grozi; chwila słabości, nieuwagi, i gwałtowności, przyprowadziła go do rzemiosła, którego nigdy nienadużył, lubo zwyyczajstwo towarzyszy mu nieodstępnie.

Biedni wieśniacy, którzy mi skromney udziela strawy, nigdy się nieczalili na zdzierstwa, albo gwałtowność moją. Zapłata święta tego co od nich dostanę, iest nagrodą ich pożyteczney hojności.

Żołnierz waleczny, kupiec czynny, pracowisty zaganiacz mułów i podróznicy, zualęzli we mnie Lacedemończyka, wprzebiegłości i zręczności, z iaką zabierałem im, bez krwi rozlewum to czego potrzebowałem; równie iak uznali moją odwagę w walce, gdy ta była nieuchronną. Lecz powiedzą i głośno przyznają iż odwaga moia była zawsze równą moiej ludzkości, względem tych, którzy się poddawali: nieraniłem, nieuderzyłem nikogo, i postępowalem ze wszystkimi, skromnie i grzecznie, któż się znajdzie, coby w moim smutnem położeniu i w zapale bitwy, podobne pokazał umiarkowanie! —

Z gorą ośmioletnie prace ciągłe, zrobiły mnie Panem gruntu, który z pod względu topograficznego uważany, posiadam. — Moie uczciwe postępowanie, zyskało mnie zaufanie, mężów, a nigdy go nienadużyłem, względem żón i rodzin ich, a pieniądze iakie uzyskałem z takim narażeniem, z tylu trudami okropnemi, bywały rozdzielacie pomiędzy rzemieślnika z głodu umierającego, pełnego otwartości i prostoty pasterza, czarnego węglarza, chciwego szpiega i nienasyconego. . . .

Daremnie ofiarowano dla pochwylenia odważnego *Jayme*, nagrody, iakie udzielaia za schwytanie szkodliwego zwierza. — Te kosztowne i daremne wyprawy w skutku, szkodliży tylko osobóm, którym pomagać chciały. — Niewiedziałaż prowincya zburzone domy iey nieszczęśliwych mieszkańców dla zasilenia moich prześladowców, którzy, podobni do szarańczech niszczyli ich własności, i tysiączne popełniali bezprawia? —

Wynika z tego co powiedziałem iż prawdziwa korzyść dwóch prowincyi, wymaga dla mnie przebaczenia, którego naywięcey występnym nieodmówiono, a nie iest łatwo schwytać mnie; prześladowanie iest więcey szkodliwym, iak pożytecznem, w przedmiocie który sobie zakładaią, a nade wszystko, gdyż moia cnoty patryotyczne i moia niewinność, wymagaia tego przebaczenia. —

Bo ięśli występni, zamknięci w naszych więzieniach, albo na wyspie *San Fernando* i różnowiercy naszych prowincyi Amerykańskich, są w obięcia wasze przyiętymi, iaięwięcey od nich wszystkich mam prawa, do powrócenia na łono naszej wspólney matki. —

Upraszam JWWPana, złożyć łaskawie to moje przedstawienie z swoją możliwą rekomendacją, u stop najlepszego z Królów, iako czyny uznane publicznie, ażedy wielki Ferdynand uzyskał sześcioro dzieci obłąkanych lecz godnych Jego nieprzebraney łaskawości; oyczyzna dłonie pożyteczne; Naród, stałe ięgo wolności podpory, a JWWPan sławę nieśmiertelną, żeś się przyłożył, do ocalenia tych ofiar, ich żón, ich dzieci, i ich rodziny. —

W P E T E R S B U R G U .

w drukarni wojenney Głównego Sztabu JEKO CESARSKIEY M.ŚCI.